

سخنی با هواهاران و چند رهنمود

رفقای هواهار

انتشان جلوگیری بعمل می‌آید. در این احوال، هواهاران سازمان موظفند تا حدود امکان در سازماندهی مردم سرای اشتغال حاشهای حالی بینا دهای مختلف رژیم، ادارات دولتی، که در حال حاضر هیچگونه استفاده‌ای از آنها نمی‌شود، تهیه و تدارک تسهیلات پرشکی و درمانی (از طریق سرباپی چادرهای سوار، بیکار گرفتن رفقاء پرشک و غیر آن) فعالانه شرکت چونند. اذنش آموزان هواهار باید در اتحاد باسایر نیروهای انقلابی در نامنوبی داشتند آموراپی که از شهر و دیار خود آواره شده‌اند، پافشاری کنند.

در شیراز امام جمعیت شهر، آیت‌الله دستیگبار مردم بومی درخواست کرد که مردم آبادان، خرمهر و اهواز را به شهراشان بازگردانند و در نتیجه پارهای از مردم ناگاه بومی را بجان آوارگان انداخت. در چشم شرایطی هواهاران سازمان باید در افتشای سیاستهای ارتقا علی سردمداران کنونی رژیم و نشان دادن هموئی منافع زحمتکشان بومی و غیر بومی حتی یک‌دم ارپایت‌شوند.

محترکان بزرگ مواد غذایی و سوختی و سرمایه‌دارانی که موقع را برای جیاول مردم مساعد یافته‌اند، نه به کمیته‌های امام (که خود شریک این غارتگرانان هستند)، که به توده‌ها معرفی کنند و از این راه عملاً در افتشای سیاستهای سرمایه‌داری حاکم گام‌های موکری برداشند، در شوراهای محلی فعالانه شرکت کنند و از این طریق از سویی ابتکار عمل را از دست عمله و اکره‌ی ارجاع خارج کنند و از سوی دیگر زمینه‌ی قدرت پایی مستقیم توده‌ها را در شوراهای مردمی فواهم آورید. به عین سبب، و از آنجا که بسیاری از ارگانهای تشکل تسوده‌ای (از قبیل "بیچ محض مستضعفین"...) در اختیار عوامل هیبات حاکمه است. با شرکت در این ارگانها میتوان از درون به بسیج مردم در مجاری انقلابی برداخت، روش است که در شرایط اختناق آمیز فعلی، رعایت ضوابط امنیتی را هرگز نباید از نظر دور داشت. با ادعای جنگ غیر عادلانه کنونی هر دم بر تعداد سربازان زخمی در بیمارستان های کشور (واژمله تهران) افزوده می‌شود؛ بسیاری از این سربازان که از میان طبقه‌ی رعنیکن جامعه برخاسته‌اند و سرگم تعابی خود به جهه بیفتد در صفحه ۱۵

جنان که انتظار میرفت، هر قدر بر دامنه‌ی جنگ ایران و عراق افزوده می‌شود، مردم زحمتکش دو کشور بیش‌ستگی‌ی عوایق و آثار این جنگ ارتقا عی را ببردوتهای خود احساس می‌کنند. از سوی دیگر در اثر بسیاران های پیاوی مراکز صنعتی و نظامی و مناطق غیر نظامی، هردو دولت در معرض بحران های سیاسی - اقتصادی حدی فسیرار گرفته‌اند. کمبود ارزاق عمومی، گواشی سراسما آوردهای بحث روزمره‌ی مردم سیل آوارگان جنگ زده‌که به شهرهای دور و نزدیک کوچ کرده‌اند و سیاستهای جنگ طلبانه‌ی ارتقا عی حاکم سر دو کشور ایران و عراق، سبب شده است که روحیه‌ی شووشیتی بخشای از مردم ناگاه جامعه کاهش باید و از این‌رو دور نیست روزیکه مردم زحمتکش ما به ما هیئت‌ستگی جنگ کنونی آگاهی یافته، در سدد برآیند که بکار برای همیشه به حاکمیت سردمداران جنگ افزوی کنونی حاصل نموده‌اند، ولی بخوبی بیدا است که تنها در سایعی در گردن از رویدادهای اخیر و نیز سازماندهی حرکتهای اعتراضی مردم زحمتکش میتوان با من هدف دست یافت. از همین رو، شرایط کنونی از هر مارکسیست - لندنیست واقعی و ظایقی را طلب می‌کند که غلت از هر بکار آنان، بمعنای سیر افکنند در برابر بورزاری و حیاتت به آرمان‌های والان طبقه‌ی کارگر و زحمتکشان است.

چنانکه گفته شد از همان آغاز، این زحمتکشان دو کشور عراق و ایران سودند که در معرض سختترین حملات قرار گرفتند. اکنون با گسترش دامنه‌ی جنگ، هر دو کشور مناطق مسکونی و غیر نظامی (و عمده‌ای محلات رحمتکش‌شیون) را آماج سیارانهای وحشیانه‌ی خود فرار داده‌اند. در حال حاضر سیل آوارگان جنگ به شهرهای شیواز، اصفهان، بروجرد، پل دختر، خرم آزاد، مسجدسلیمان و... سرازیر شده است. در عین حال رژیم جمهوری اسلامی برای تقویت ماشین جنگی خود شمار بیشتری از مردم زحمتکش ما را به قربانگاه سرمایه‌داری و ارتقا عی می‌کشند. ارتقا عی حاکم که در مردم به جنم گوشت دم بوب می‌گیرد، از آوارگان می‌خواهد که به شهرهای خود بازگردند و خانه‌های خود را به دشمن تسلیم نکند. در بسیاری از این شهرها نه تنها سر پناهی در اختیار آوارگان گذاشته تعمیشود، بلکه در بسیاری موارد از نامنوبی فرستادن آنان در مدارس و معالجه‌ی بیمار

فرساده نده اندواکنون بین ار بیش به ما هب جنگ کنیف
کنوی سی برده است، از اسره از هواداران سازمان
محوا هم که صعن شرکت فعال در امور درمانی بیمارستانها
سر لروم سنکل شورا های سپاری (بعنوان بکانه و سله جلو ،
گسی از ساستهای جنگ افزور اسی هیات حاکمه) شاکرد
کنید . سپاری از مردم زحمتکش و جنکردهی ما ، در انتقال
نه سپرهای محاور دچار منکلات جدی میشوند . تما می
امکانات خود را سرای کمک نه آسان بکار اندازید .

سازمان در طول سکماهی که از جنگ میگذرد از طریق
نشرهای هفتگی خود کوشیده است تا سرحد امکان ما هبست
جنگ کنوی را سرمهلا کند ، لیکن روشن است که سهها با نشر
و سخن موثر نقطه نظرهای سازمان در میان توده های زحمتکش
مسوان نه هدف آگاهگرایه و سازماندهدهی باد شده دست
یافت . بهمن سبب ، در توضیح ، تبلیغ ، تکثیر بخشهای
مهم محتوایات نشریه در بخشهای خیابانی و اماکن عمومی
لحظه ای دریغ نکنید . در ایام حساس کنوی ، بکنی از
بیش شرطهای اساسی توافق نیروهای چپ و انقلابی در منزوی
کردن عوامل هیات حاکمه ، محافل مرتضع و خدا انقلابی و
جنا سنکارانی جون بختیار و اویسی و سلطنت طلبان خائن ،
در اتحاد عمل نیروهای انقلابی است ، بهمن دلیل معنی
کنید تا حد امکان با نیروهایی که در برابر حاکمیت کنوی
از مواضع قاطع بخوردارند همکاری کنید . و نیز از باد
سزدایش که بکی از تراست اصلی بهروزی طبقه کارگر -
حضور فعال نیروهای چپ در مساررات پرولیسا -
رسای اسران است . شکنیست که چشم اندیار آتشی میارزات
کنوی ، میزان فعالیت نیروهای چپ انقلابی ، بحران سیاسی
و انسدادی (که از هم اکنون به روشنی خودنمایی
میکند) سرنوشت جنگ حاضر و بیان مدهای آسرا رقم خواهد زد .
در آیندهی سزدیک باز هم با هم سخن خواهیم داشت .

* بیش بسوی تدارک همه جانبهی انقلاب سوسیالیستی ! *

* نایبودیا دحاکمیت سرمابه در ایران و عراق ! *

* بر توان باد بیوند زحمتکنان ایران و عراق ! *